

[Hasle.]

Nu har der jo paa Forhaand staaet en vis Sensation om dette. Man har troet, at nu skulde der ske noget gevaldigt. I saa Henseende er man jo blevet skuffet. Det, der her er sket, er jo i Virkeligheden kun en Modernisering og à jour-Føring af Presselovgivningen. Mon der overhovedet har været noget om, at der fra Begyndelsen har været paatænkt saadanne Ting, at der skulde være Sensation i Luften? Jeg forstaaer den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen saaledes, at det har der slet ikke været Tale om. Den højtærede Minister har stadig arbejdet paa et Grundlag, der ligger meget nær ved det, vi her i Dag beskæftiger os med. Men det kunde jo være interessant at høre, om det er Argumenter, der har overbevist den højtærede Minister, eller om det virkelig fra Begyndelsen har været hans Opfattelse, at dette var den rette Lov.

Nu siger man, at det er nye Principper, vi indfører i dansk Presselovgivning. Jeg kan ikke helt dele denne Opfattelse. Gaar man nemlig tilbage til den provisoriske Lov af 13. August 1886, udstedt af Ministeriet Estrup, underskrevet af Justitsminister Nellesmann, vil man se, at denne Lov, som jo dengang meget haardt bekæmpedes af Demokratiet, i Virkeligheden har været Grundlaget for det Forslag til en Presselov, som den højtærede Justitsminister her fremsætter. Punkt for Punkt kan man paavise, at denne provisoriske Lov i Virkeligheden har dannet Grundlaget for det Forslag, vi her i Dag behandler. Denne Lovs Hovedformaal var at komme Straamandsvæsenet til Livs, og det synes jeg var et godt, legitimt Formaal. Det er det samme Formaal, som den højtærede Justitsminister har sat sig med dette Forslag, og det er derfor meget rimeligt, at han netop har vendt sig til denne gamle, altsaa dengang saa forkætrede Lovgivning.

Det var jo i de haarde Forfatningstider, den blev udstedt. Jeg erindrer, at Forslaget til denne Lov blev forelagt i Landstinget og syltet i et Udvalg dér. Gamle Alberti indbragte saa Forslaget her i Folketinget, hvor han — det er refereret nærmere i Folketings-tidende 1886—87, Sp. 55 — ud fra et demokratisk Synspunkt meget stærkt kritiserede den Lovgivning, som vi netop i Dag beskæftiger os med. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne bringe et ganske kort Citat:

„Jeg tror derfor, at den provisoriske Lov, som nu her foreligger mod Redaktører af Dagblade og Ugeblade, er et af de mest reaktionære Skridt, som Mini-

steriet Estrup har foretaget sig, og som gammel Medarbejder af Dagblade og Ugeblade finder jeg mig særlig kaldet til at faa Tingets Udtalelse om den foreløbige Lovs Forkastelighed. Ministerens Fraværelse gør, at jeg ikke vil gaa videre ind paa at tale om de Brud, som Pressens Frihed vilde lide ved, at en saadan Lov som den foreliggende blev til en vedvarende Indretning. . . .“

Ser man nu paa denne gamle Lov, vil man se, at dens §§ 2 og 3 indholdsmæssigt ganske svarer til § 2 i det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, at dens § 5 svarer meget nøje til § 14 i det foreliggende Lovforslag, og at dens §§ 6 og 7 saa at sige ordret har dannet Grundlaget for nærværende Lovforslag § 12.

Man ser altsaa, at Opfattelserne kan ændre sig.

Dengang mente man altsaa fra Demokratiets Side, at denne Lovgivning var den mest reaktionære, som selv Ministeriet Estrup havde præsteret. I Dag kommer man her fra en demokratisk Regerings Side og foreslaar et demokratisk Folketing at gennemføre en saadan Lov. Jeg skylder for Resten Loyaliteten at sige, at i Landstinget protesterede man fra Venstres Side kun imod Loven ud fra dens grundlovmæssige Utilstedelighed, men ikke imod Indholdet. — Jeg synes jo, det kan være ganske interessant saadan at kaste et historisk Blik tilbage og se, hvor forskelligt man kan se paa Tingene, naar man er i Opposition, og naar man har Regeringen.

Jeg er af den Opfattelse, at den provisoriske Lov af 1886 var en god Lov, og ud fra ganske samme Opfattelse kan jeg gaa med til dette Lovforslag, som den har dannet Grundlag for. Men jeg erkender, at Loven dengang var grundlovsstridig, fordi den var blevet til paa den formelle Maade, som den var; men Indholdet af den svarer nøje til Indholdet af det Lovforslag, der foreligger her. Jeg kan derfor ikke erkende, at det er nye Principper i dansk Lovgivning, vi gaar ind for her. Disse Principper havde vi altsaa allerede i Aarene 1886—94, da Ministeriet Estrup holdt dem i Live ved at lade dem begrave i et Landstingsudvalg.

Det nye i Forslaget er hovedsagelig Berigtigelsesparagraffen. Det er jo et meget ømfindtligt Omraade, dette med Berigtigelses-spørgsmaalet, og jeg vil derfor ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig i Enkelt-heder om det, men kun sige, at den højtærede Minister har fundet en god Vej, saa vidt jeg kan se. Jeg finder, at det Nævn,